

Het restaurant van Dos Lunas.

Hideaway op een ranch

In een lieflijke vallei, aan het eind van een zandweg, met hooguit een eenzame gaucho als tegenligger, bevindt zich Estancia Dos Lunas. Een kleine ranch-lodge met riante kamers en een flinke stal paarden, die klaarstaan voor een ontdekkingsstocht door het hoge gras.

Gaucho Domingo van Dos Lunas te paard in de Ongamiravallei.

Links: manager Juan Bello (rechts) en zijn naaste medewerkers. Rechts: Rhodesian Ridgeback soest in de middagzon.

Naast wandelen of paardrijden in de uitgestrekte natuur, is dit vooral een plek om tot rust te komen

Onze rit gaat over de uitgestrekte grasvlaktes van de Argentijnse provincie Córdoba. We pakken een stukje mee van de befaamde handelsroute Camino Real, die loopt van Buenos Aires naar Bolivia en Peru. Langs zonovergoten soja- en maïsvelden rijden we, totdat we het glooiende gebied van de Ongamiravallei bereiken, die ligt ingeklemd tussen de bergketens Sierras Grandes en Sierras Chicas. Daar gaat de tocht verder over stille zandwegen, waar we hooguit een enkele man te paard, een gaucho, passeren. Het felle zonlicht maakt het hoge, wuivende gras en struikgewas langs de weg bijna doorschijnend. Dit gebied is rijk aan vogels, herbergt vossen en zelfs poema's. Maar in de hitte van het middaguur zoeken ook deze dieren wijselijk de schaduw op. Dan zien we ineens onze hideaway opdoemen: een kleine ranch genaamd Estancia Dos Lunas. Het huis van de twee manen, zoals het logo laat zien. Het toont de maan die wordt weerspiegeld in het water.

Onder oude cipressen

Manager Juan Bello heet ons van harte welkom. Vanuit de stallen klinkt het vrolijke gehinnik van paarden. De lobby van Dos Lunas oogt als een gezellige huiskamer. Blikvanger aan de muur is

een antiek zadel uit de tijd dat vrouwen nog in amazonezit te paard zaten. Juan Bello vertelt dat zijn lodge uit drie appartementen bestaat, met elk twee slaapkamers. Dan is er nog een apart gebouw met twee riante suites. De kamers zijn met veel smaak in een klassiek-landelijke stijl ingericht. Wie zin heeft, schenkt een drankje voor zichzelf in bij de lobby. Buiten is een groot rond zwembad voor de gasten en onder de oude pijnbomen en cipressen staan ligstoelen. Daar is ook de lunchruimte met terras, naast een veldje voor jeu de boules (bochas) en een fruitboomgaard met appel-, peren- en perzikkbomen.

Paardentinten

Op weg naar de logeervertrekken zien we hoe de verschillende kamers zijn genoemd naar de kleuren van paarden. Zo is er de kamer Pangare, een bijzondere gemêleerde kleur, en Tordilla, een zachte grijstint. De kamers ademen elk een eigen sfeer, met hun originele balkenplafonds en robuuste houten vloeren, die zelfs buiten doorlopen langs het gebouw. Onze kamers zijn voorzien van een open haard; op een houten stoel met gevlochten zitting ligt een opgerolde deken voor als het wat frisser wordt.

De zitkamer is een mix van antiek en nieuw.

Het interieur werd gestyled door Juans vrouw Vicky en zijn tante Tere.

In de Honesty Bar staan de drankjes voor de gasten klaar. Zelf inschenken, zelf afrekenen, de naam zegt het al.

De zitjes onder de overkapping kijken uit op een strak gazon.

Goede Argentijnse traditie: vlees van de barbecue.

High tea en diner zijn hoogtepunten van de dag in Dos Lunas, waar met veel smaak wordt gekookt

Manager Juan Bello is geboren in Buenos Aires, maar zijn familie bezit in deze streek een flinke boerderij, waardoor hij als kind al regelmatig de provincie Córdoba bezocht. Met zijn echtgenote Vicky en manager Benem runt Juan de ranch. Hij komt uit een paardenfamilie, zijn grootvader hield ze al. Juan: “We hebben nu vijftien paarden op de ranch. Het ras is Criollo, rustieke Argentijnse paarden die makkelijk in de bergen kunnen lopen.” Juan vertelt enthousiast over de geschiedenis van het huis. Een dokterszoon van Russische afkomst, Eduard Schiele, was de eerste eigenaar. Hij kocht het land in 1908 en liet toen de estancia bouwen, die drie generaties in zijn familie zou blijven. Het huis stond een tijd leeg, tot het in 2000 door een nieuwe eigenaar werd verbouwd tot gastenaccommodatie. Juans oom was toen de manager. Juan: “De estancia heeft een enigszins Britse stijl. De gebouwen werden gerenoveerd met behoud van originele details als de houten vloeren. Het meubilair is een mix. Sommige meubels zijn oud, andere zijn nieuw aangeschaft door Tere, mijn tante. Tere en Vicky gaven de inrichting een vrouwelijke touch.”

Indianengebied

Verblijven in Estancia Dos Lunas betekent ook, voor wie dat wil, een prachtige rijtoer maken in

de omgeving, voorzien van een goed gevulde picknickmand. Domingo zadelt de paarden en gaat met ons mee om te gidsen. Net zoals echte gauchos krijgen we leren beenbeschermers om. Dan bestijgen we de paarden en trekken we in optocht door de vallei, heuvel op, heuvel af. De ruige rotspartijen en groene heuvels zijn haast onwerkelijk mooi. Een condor vliegt recht boven ons. We zijn in het gebied van de indianen, de Ongamiravallei. “Ongamira betekent energie van de aarde”, zegt Domingo. “Toen de Spaanse kolonisten kwamen, vluchtten de indianen de hoogste heuvel op, die voor hen God symboliseerde. Daar sprongen ze van de rots. Nu is er op deze berg, de Cerro Colchequín, een condornest. Volgens de legende zijn condors geesten van de indianen. De berg is nu een mystieke plaats.”

Boerenrecepten

Teruggekomen bij de ranch, vallen we met onze neus in de boter. Elke middag staat hier namelijk een afternoon tea klaar met schalen zelfgebakken koekjes die de tafel vullen. We proeven koekjes gevuld met dulce de leche, typisch Argentijnse karamelpasta. Ook zijn er pastelitos, koekjes van gevouwen deeg gevuld met jam. In het deeg is zoete aardappel verwerkt. “Een van de hoogtepunten van onze ranch is het eten”, vertelt Juan

Bij de paardenstallen.

De oude estancia is opgeknapt met behoud van originele details, zoals de robuuste houten vloeren

Adres

met een grote grijns. “Onze koks Frederico en Gonzalo gebruiken recepten van een bekende kokkin uit Buenos Aires: Dolli Irigoyen. De pasta’s, risotto’s en koekjes die we bereiden, komen allemaal uit haar kookboek. Het is een boerenkookboek met Britse invloeden, zoals deze afternoon tea, maar Frederico en Gonzalo voegen natuurlijk ook hun eigen smaken toe.” Na alle lekkernijen installeren we ons op de veranda. Naast wandelen of paardrijden in de uitgestrekte natuur, is dit vooral een plek om tot rust te komen. Twee kwispelende honden, prachtige Rhodesian Ridgebacks, komen ons gezelschap houden. Het zal moeilijk worden om straks van dit verrukkelijke oord afscheid te nemen. 🐾

Logeren in Estancia Dos Lunas

Overnachten in Estancia Dos Lunas kan vanaf \$ 330,- (circa € 242,-) p.p.p.d. Meer informatie op www.doslunas.com.ar Boeken? Kijk op www.withstyle.nl of bel 0541 707471.

Dineren in het huiskamerrestaurant van de ranch is inbegrepen bij de prijs. Bijna alles wat uit de keuken komt, is homemade.

De streek kenmerkt zich door heuvels, bergen en valleien. Córdoba is de dichtstbijzijnde grote stad, precies in het hart van Argentinië.

De beste reistijden zijn van maart t/m mei en van september t/m november. Ook in onze zomer (daar winter) is het er goed toeven. Van december t/m februari kan het erg warm zijn.

Vliegen kan rechtstreeks naar Buenos Aires en daarna met een binnenlandse vlucht naar Córdoba. Daar is het nog circa tweeënhalf uur rijden naar Dos Lunas (per huurauto, of boek een rondreis met chauffeur).

TEKST **HARMKE KRAAK** FOTOGRAFIE **DENISE KEUS**
MET DANK AAN KLM, AEROLÍNEAS ARGENTINAS, CONDOR TRAVEL ARGENTINA EN TRAVEL WITHSTYLE (WWW.WITHSTYLE.NL)

Op elke kamer staat een mand met badspullen klaar.

De kamers zijn vernoemd naar kleuren van paarden.

Decoratieve tegels sieren de vloer en wanden van de badkamer.

Entree tot een van de kamers, die zijn

Detail van het beddengoed; de hele estancia ademt sfeer.